

तस्मिन्नाज्ञिसुतरांतन्नचित्रमित्याशयेनाह तावदिति अभिमन्योः पुत्रः एकराट् चक्रवर्ती ईशः पतिः यावत् ॥ ५ ॥ ननु तदा कलेरप्रवेश एवास्तु प्रविष्टोऽपि न प्राभवदितिकुतस्तत्राह यस्मिन्नहं नियर्हियस्मिन्नेवक्षणे गांपृथ्वीम् अनुवृत्तः प्रविष्टः अधर्मस्य प्रभवो यस्मिन् ॥ ६ ॥ नन्वधर्महेतुं कलिं सर्वथा किं नहतवांस्तत्राह नानुद्वेष्टीति सारंगो भ्रमर इव सारयाही सारमाह यद्यस्मिन्कुशलानि पुण्यानि आशुसंकल्पमात्रेण फलंति इतराणि पापानि आशुनसिद्ध्यन्ति यतस्तानि कृतान्येव सिद्ध्यन्ति न तु संकल्पितमात्राणि इति ॥ ७ ॥ ननु दोषाधिक्याद्वेष एव युक्तः न धीरेषु तस्या किंचित्करत्वादित्याह किंचित् किंचित् किंचित्तेन भवेत् बालेषु अधीरेषु अप्रमत्तः अवहितः स न्योऽवक इव वर्तते ॥ ८ ॥ पारीक्षितमाख्यानम् अपृच्छत पृष्टवन्तो यूयम् ॥ ९ ॥

तावत्कलिर्न प्रभवेत्प्रविष्टोऽपीह सर्वतः ॥ यावदीशो महानुर्व्यामा अभिमन्यव एकराट् ॥ ५ ॥ यस्मिन्नहं नियर्हियं व भगवानुत्ससर्जगाम् ॥ तदैवेहानुवृत्तोऽसावधर्मप्रभवः कलिः ॥ ६ ॥ नानुद्वेष्टिकलिसन्नाट् सारंग इव सारभुक् ॥ कुशलान्याशु सिद्ध्यन्ति नेतराणि कृतानि यत् ॥ ७ ॥ किंचित् बालेषु शूरेण कलिना धीरभीरुणा ॥ अप्रमत्तः प्रमत्तेषु योऽवको नृषु वर्तते ॥ ८ ॥ उपवर्णितमेतद्द्वयं पुण्यं पारीक्षितं मया ॥ वासुदेव कथोपेतमाख्यानं यदपृच्छत ॥ ९ ॥ यायाः कथा भगवतः कथनीयोरुत्तमः ॥ गुणकर्मश्रयाः पुंभिः संसेव्यास्ता बुभूषुभिः ॥ १० ॥ ऋषय ऊचुः सूत जीव समाः सौम्य शाश्वतीर्विशदं यशः ॥ यस्त्वं शंससि कृष्णस्य मर्त्यानां ममृतं हिनः ॥ ११ ॥ कर्मण्यस्मिन्ननाश्वासे धूमधूमात्मनां भवान् ॥ आपाययति गोविंद पादपद्मासवं मधु ॥ १२ ॥ तुलया मलवेनापि न स्वर्गं नापुनर्भवम् ॥ भगवत्संगि संगस्य मर्त्यानां किमुता शिषः ॥ १३ ॥

किंबहुना नरैरेतावदेव कर्तव्यमिति सर्वशास्त्रार्थसारं कथयति याया इति कथनीयान्युत्तमं कर्मणि यस्य तस्य गुणकर्मविषयाः बुभूषुभिः सद्भावमिच्छद्भिः ॥ १० ॥ पुनर्विस्तरेण कथनार्थं सूतोक्तिं तस्य गंगाभिर्नदंति सूतेति त्रिभिः शाश्वतीः समाः अनन्तान्वत्सरान् जीव अत्यंतसंयोगे द्वितीया विशुद्धं यशः कीर्तयति तच्चास्माकं मर्त्यानां ममृतं मरणनिवर्तकम् ॥ ११ ॥ किंच अस्मिन्कर्मणिसत्त्वे अनाश्वासे अविश्वसनीये वैगुण्यबाहुल्येन फलनिश्चयाभावात् धूमेन धूमः विवर्ण आत्मा शरीरं ये पातानस्मान् कर्मणि षष्ठी आसवं मकरंदम् मधुमधुम् ॥ १२ ॥ भगवत्संगिनो विष्णुभक्ताः तेषां संगस्य यो लवः अत्यल्पकः कालः तेनापि स्वर्गं न तुलया म समं न पश्याम न चापवर्गम् संभावनायां लोट् मर्त्यानां तुच्छा आशिषो राज्याद्यान तुलया मेति किमु वक्तव्यम् ॥ १३ ॥